

4

PRIMA

U IME NARODA

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije Milivoja Katnića, kao predsjednika vijeća, sudija Zorana Smolovića i Svetlane Vujanović, kao članova vijeća, uz učešće namještenika Lijljane Košarac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih C.L., kog brani adv. D.L., D. Đ. i M. D., zbog krivičnih djela: zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krijumčarenje u produženom trajanju iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a; ~~optuženog C.V., kog brani adv. D.L. i D.Đ., zbog krivičnih djela: zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i produženo krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a; optuženog B.G., kog brani adv. D.Đ. i B.Đ., zbog krivičnih djela: zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a i falsifikovanje isprave iz čl. 412 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a; optuženog J.B., kog brani adv. D.Đ., zbog krivičnih djela: zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i primanje mita iz čl. 423 st. 1 Kz-a; optuženog P.M., kog brani adv. Z.B., zbog krivičnih djela: zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, i davanje mita iz čl. 424 st. 1 Kz-a; optuženog B.M. kog brani adv. P.Đ., zbog krivičnog djela falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st. 1 Kz-a; optuženih T.N., P.D., K.P., B.S., koje brani adv. M.G. i B.Đ., zbog krivičnog djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a i optuženog M.M., kog brani adv. D.L. zbog krivičnog djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a i nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 2 Kz-a, odlučujući o žalbama Vrhovnog državnog tužilaštva CG - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, kao i žalbama branilaca optuženih: C.L., C.V., B. G., J. B., P.M., B.M., T.N., P.D., K.P., B.S. i M. M., izjavljenim na presudu Višeg suda u Podgorici Ks.br. 19/09 od 17.02.2010.g., nakon sjednice vijeća održane u prisustvu zamjenika VDT CG - Miljane Radović, optuženih C.L., B.M., K.P., B.S., M.M. i branioca adv. M.D., B.Đ., M.G. i P.Đ., a u odsustvu uredno obavještenih: optuženih C.V., J.B., P.M., T.N., P.D. i B.G., kao i branilaca adv. D.Đ., D.L. i Z.B., dana 09.12.2010.g., donio je:~~

PRESUDU

I

Uvažava se žalba VDT CG - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, izjavljena u odnosu na optužene K.P. i B.S. pa se preinačava presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br. 19/09 od 17.02.2010.g., na način što se optuženima K.P. i B.S. primjenom čl. 42 Kz-a, za krivino djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom I tačka 1 izreke prvostepene presude utvrđuju kazne zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci i novčane kazne u iznosu od po 1.500,00€, pa se optuženi K.P. i B.S. za to krivično djelo i krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom I izreke prvostepene presude, za koje im je prvostepenom presudom utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca primjenom čl. 48 Kz-a o s u d u j u na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od po 1.500,00 € koju su dužni platiti u roku od 15 dana.

Odbijaju se kao neosnovane:

- žalba VDT CG - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, izjavljena u odnosu na optužene C.L., C.V., B.G., J.B., P.M., B.M., T.N., P.D. i M.M.,
- žalba branioca optuženog C.L., adv. M.D.,
- žalba branioca optuženog C.L., C.V. i B. G., adv. D.Đ.,
- žalba branioca optuženog P.M., adv. Z.B.,
- žalba branioca optuženog B.M. adv. Đ.P.,
- žalba branioca optuženog T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. M. G.,
- žalba branioca optuženog B.G., T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. B.Đ.,
- žalba branioca optuženog J.B., adv. D.Đ., kao i
- žalba branioca optuženog M.M. adv. D.L.,

pa se, u preostalom dijelu, mimo preinačenog pod stavom I, p o t v r đ u j e presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br. 19/09 od 17.02.2010.g..

Obrazloženje

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br. 19/09 od 17.02.2010.g., optuženi C.L., C.V., B.G., J.B., P.M., B.M., T.N., P.D., K.P., B.S. i M.M., oglašeni su krivim i to za krivična djela činjenično opisana pod stavom I tač.1.2.3.4., optuženi:

- C.L. za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vez st. 1 Kz-a, krivično djelo produženo krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a i krivično djelo davanje mita podstrekavanjem iz čl. 424 st. 1 u vezi čl. 24 Kz-a;
- C.V. za krivična djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a;
- B.G. za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumčarenje putem pomaganja iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 25 st. 1 Kz-a,
- T.N., P.D., K.P., B.S. i M.M., za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a,
- J.B. za krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 1 Kz-a,

Dok je optuženi B.M. oglašen krivim i za krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom II izreke prvostepene presude, a optuženi B.G. i za krivično djelo produženo krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412 st. 2 u vezi st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a, činjenično opisano pod stavom III izreke prvostepene presude, a optuženi P.D. za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Kz-a, činjenično opisano pod stavom IV izreke prvostepene presude;

za koja krivična djela su optuženima utvrđene kazne i to :

- C.L. za krivično djelo iz čl. 401 st.2 u vezi st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za produženo krivično djelo iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i novčana kazna od 4.500,00 €, za krivično djelo iz čl. 424 st. 1 u vezi čl.24 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci;
- C.V. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 u vezi čl.49 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i novčana kazna od 1.500,00€;
- B.G. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 25 st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i novčana kazna od 1.500,00 €; za krivično djelo iz čl. 412 st. 2 u vezi st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca;
- P.M. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci za krivično djelo iz čl. 424 st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam)

- T.N. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i novčana kazna od 1.500,00 €;

- P.D. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci i noćana kazna od 1.500,00€ i za krivično djelo iz čl. 403 st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca;

- K.P. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i novčana kazna od 1.500,00 €;

- B.S. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, za krivično djelo iz čl. 265 st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i novčana kazna od 1.500,00,00 €;

- M.M. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, za krivično djelo iz čl. 265 st.1 Kz-a kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i novčana kazna od 1.500,00 €;

Optuženi su osuđeni i to:

- optuženog C.L. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6(šest) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 17.02.2007.g. do 01.08.2017.g. i na novčanu kaznu od 4.500,00 €;

- optuženog C.V. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 21.07.2007.g. do 14.08.2007.g., i na novčanu kaznu od 1.500,00€;

- optuženog B.G. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 17.02.2007.g. do 01.08.2008.g., i na novčanu kaznu od 1.500,00€;

- optuženog P.M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 17.02.2007.g do 17.04.2007.g,

- optuženog T.N. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 03.04.2007.g. do 01.08.2007.g., i na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00€;

- optuženi P.D. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca i na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 €;

- optuženi K.P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 €;

- optuženog B.S. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 €;

- optuženi M.M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci i na novčanu kaznu od 1.500,00 €;

- optuženi J.B. za krivično djelo iz čl. 423 st. 1 Kz-a, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine u koju kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 18.02.2007.g. do 18.04.2007.g.,

- okrivljeni B.M. za krivično djelo iz čl. 414 st. 1 Kz-a, na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjesca.

Optuženi koji su osuđeni i na novčanu kaznu obavezani su da je plate u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti prvostepene presude a u protivnom da će se novačne kazne zamjeniti kaznom zatvora, tako što će se svakih započelih 25 € novčane kazne, zamjeniti za jedan dan kazne zatvora, s tim što kazna zatvora ne može biti duža od 6 mjeseci.

Istom presudom osnovom čl. 75 st. 3 Kz-a u vezi čl. 265 st. 3 Kz-a, oduzeto je: od optuženih T.N., B.S. i P.D. 3 putnička motorna vozila marke »Rang Rover« reg.oznake DZM, džip marke »BMW X5« reg.oznake VK...BR i džip marke »Porsche Cayene« reg.oznake VS....., od optuženog M.M. putničko motorno vozilo marke »Porsche« reg.oznake CW...RL, od optuženog C.L. putničko motorno vozilo marke "Mercedes Vito", a na ime od optuženog C.V. putničko motorno vozilo marke »Mercedes« reg.oznake

ptuženog M.M. rasprskavajuće oružje - ručna bomba sa oznakom na ručici UBZ, M 92-9500 i municija i to: 130 metaka call. 7,62 mm, 4 metka call 7,62 mm x 39 i 240 metaka call. 7,9 mm.

Osnovom čl. 199 Zkp-u optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka plate iznos od 1.178,80€, kao i na ime paušala po 400,00€, okrivljeni B.G. i iznos od 600,00 € i okrivljeni B.S. i 300,00 €, koji novac uplatiti na žiro račun Višeg suda u Podgorici u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Troškovi od 240,00 € koji se odnose na prevođenje tumača za albanski jezik osnovom čl. 199 st. 5 Zkp-u pali su na teret budžetskih sredstava.

Pod stavom V prvostepene presude prema A.S. osnovom čl. 362 st.1 ačka 1 Zkp-u odbijena je optužbe kojom je predstavljeno da je počinio krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumačenje iz čl. 265 st.2 u vezi st. 1 Kz-a, usled odustanka specijalnog tužioca od gonjenja.

Optuženi M.M. i J.B. u stavu VI i stavu VII izreke prvostepene presude, osnovom čl. 363 tačka 3 Zkp-a, oslobođeni su od optužbe da su učinili krivično djelo i to: optuženi M.M. nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st. 2 Kz-a, a optuženi J.B. za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl.401 st. 2 u vezi st.1 Kz-a.

Troškovi nastali u vezi oslobađajućeg i odbijajućeg dijela krivičnog postupka pali su na teret budžetskih sredstava shodno čl. 203 st. 1 kz-a.

Protiv prvostepene presude žalbe su izjavili Vrhovni državni tužilac - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije i terorizma i ratnih zločina(specijalni tužilac), branilac optuženog C.L., adv. M.D., branilac optuženih C.L., C.V. i B.G., adv. D.Đ., branilac optuženog J.B., adv. D.Đ., branilac optuženog P.M. adv. Z.B., branilac optuženog B.M., adv. P.Đ., branilac optuženih B.G., T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. B.Đ., branilac optuženih T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. M.G., branilac optuženog M.M., adv. D.L..

Specijalni tužilac prvostepenu presudu pobija zbog povrede krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Predlaže da se pobijana presuda preinači na način što će se svim optuženima izreći strožija kazna zatvora, a optuženi J.B. oglasiti krivim za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a a optuženi M.M. za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 2 Kz-a i osuditi po zakonu.

Branilac optuženog C.L. prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da drugostepeni sud nakon pretresa donese presudu.

Branilac optuženih C.L., C.V. i B.G., adv. D.Đ. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači i optuženi oslobode krivične odgovornosti.

Branilac optuženog J.B., adv. D.Đ., prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se pobijana presuda ukine i održi pretres ili da se preinači na način što će se optuženi J.B. osloboditi od optužbe.

Branilac optuženog P.M., prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da nakon održanog pretresa pred drugostepenim sudom donese presuda i optuženi P.M. oslobodi od optužbe.

Branilac optuženog B.M., prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se ukine prvostepena presuda, održi pretres pred drugostepenim sudom i optuženi oslobodi od optužbe.

Branilac optuženih B.G., T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. B.Đ. prvostepenu presudu pobija iz svih zakonskih osnova. Predlaže da se uvaži žalba, održi pretres i optuženi oslobode od optužbe.

Branilac optuženih T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. M.G., prvostepenu presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakonika. Predlaže da se prvostepena presuda preinači i optuženi oslobode od optužbe.

Branilac optuženog M.M., adv. D.L., prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni. Predlaže da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili preinači i optuženi M.M. oslobodi od optužbe.

U smislu čl. 382 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp -u), spisi predmeta su dostavljeni Vrhovnom državnom tužilaštvu na razmatranje i predlog. VDT CG je podneskom Ktž.br. 348/10 od 02.09.2010.g., predložio da se uvaži žalba VDT - Odjeljenje za suzbijanje korupcije, organiovanog kriminala, terorizma i ratnih zločina, a da se žalbe branilaca odbiju kao neosnovne.

Na sjednicu vijeća nijesu pristupili branioci koji su uredno obaviješteni o terminu održavanja sjednice i to adv.D.Đ., adv. L.D., adv. B.Z., kao ni uredno obaviješteni optuženi C.V., J.B., P.M., T.N., P.D., dok se obavještenje nije moglo uručiti optuženom B.G. niti na adresu u Crnoj Gori niti na adresu u Srbiji, a njegov branilac je na sjednici obavijestio sud da se optuženi B. trenutno nalazi u inostranstvu, tako da su bile ispunjene pretpostavke za održavanje sjednice.

Na sjednici vijeća zamjenik VDT CG - Miljana Radović je ostala kod navoda žalbe specijalnog tužioca i podnijetog pisanog predloga. Branioci koji su prisustvovali sjednici vijeća advokati M.D., B.D., M.G. i P.Đ. ostali su kod navoda i predloga žalbi. Optuženi C.L., B.M., P. D., K. P., B.S. i M.M., ostali su kod predloga i navoda žalbi njihovih branilaca.

Nakon razmatranja pobijane presude, navoda žalbi, sadržine spisa predmeta Višeg suda u Podgorici Ks.br. 19/09, pazeći po službenoj dužnosti na povrede zakona u smislu čl. 398 st. 1 tačka 1 i 2 Zkp -u (Sl.list 57/09), Apelacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude za koju odluku daje razloge:

Žalbom specijalnog tužioca prvostepena presuda se u odnosu na sve optužene pobija po osnovu odluke o kazni, a u odnosu na optužene J.B. i M.M., pobija se još i oslobađajući dio prvostepene presude.

Žalba specijalnog tužioca po osnovu odluke o kazni osnovana je u odnosu na optužene K.P. i B.S.. Naime, prvostepeni sud je ovim optuženima za krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i tako prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu- čl. 387 st. 1 tačka 4 Zkp-u (Sl.list 57/09). Ovo s toga što prvostepeni sud na strani optuženg K.P. i B.S., nije utvrdio naročito olakšavajuće okolnosti, osnovom kojih bi mogao optuženima izeći kaznu ispod posebnog minimuma, pa se s toga prilikom utvrđivanja pojedinačne kazne za ovo djelo morao kretati u granicama propisane kazne, kako se osnovano ukazuje žalbom specijalnog tužioca. Imajući to u vidu drugostepeni sud je u dijelu odluke o kazni, radi pravilne primjene Krivičnog zakonika preinačio prvostepenu presudu u odnosu na optužene K.P. i B.S. tako što im je za krivično djelo krijumčarenje iz čl.265 st.1 Kz-a, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci i novčanu kaznu od po 1.500,00€. Drugostepeni sud je shodno čl. 48 Kz-a, nalazeći da je prvostepeni sud ovim optuženima, pravilnom ocjenom, pravilno i potpuno utvrđenih činjenica i okolnosti, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3(tri) mjeseca za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, optužene K.P. i B.S. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci i novačnu kaznu od po 1.500,00€, smatrajući da će se ovim kaznama ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Na o snovu izloženog a osnovom čl. 409 st. 1 Zkp-u (Sl.list 57/09), odlučeno je kao u stavu I. izreke ove presude.

Specijalni tužilac oslobađajući dio prvostepene presude pod stavom VII pobija po

J.B. izvršio krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, pa predlaže da Apelacioni sud preinači prvostepenu presudu (ne predlaže održavanje pretresa-prim. Apelacionog suda) i ovog optuženog oglasi krivim za navedeno krivično djelo.

Žalba specijalnog tužioca u ovom dijelu nije osnovana.

Ranijom prvostepenom presudom K.br. 205/07 od 29.12.2008.g., prvostepeni sud u odnosu na optuženog J.B., a u pogledu krivičnog djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, nije bio riješio predmet optužbe, jer se kroz izreku prvostepene presude nije ni pozitivno ni negativno izjasnio u vezi krivičnog djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st.2 u vezi st. 1 Kz-a, koje je optužnicom bilo stavljeno na teret J.B.. Specijalni tužilac tu presudu nije pobijao po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.376 st 1 tač.7 Zkp-u (Sl.list 71/03), a naime iz razloga što prvostepeni sud nije u potpunosti riješio predmet njegove optužbe. U tom dijelu ranija prvostepena presuda je ukinuta po žalbi branioca i to upravo zbog nerješenog predmeta optužbe jer je drugostepeni sud cijenio da iako je pobijanje prvostepene presude zbog nerješenog predmeta optužbe na izgled na štetu optuženog, ipak zbog mogućnosti donošenja presude kojom se optuženi oslobađa od optužbe za to krivično djelo, što je povoljnije za optuženog (nego da nije riješen predmet optužbe), žalba branilaca u tom pravcu je ocjenjena osnovanom i po osnovu nije je ukinuta prvostepena presuda u odnosu na J.B. za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a. Specijalni tužilac je s toga izgubio mogućnost da osnovano pobija prvostepenu presudu Ks.br. 19/09 u dijelu u kom je optuženi J. B. oslobođen od optužbe za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, jer bi osnovanost te žalbe neminovno dovelo do povrede principa reformatio in peius (zabrana preinačenja na štetu optuženog) pa ju je drugostepeni sud bez upuštanja u ocjenu osnovanosti njenih činjeničnih navoda odbio kao neosnovanu. Ovo s toga što bi osnovanost žalbe specijalnog tužioca otvarala mogućnost da se optuženi J.B. oglasi krivim za krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i za to mu se izrekne odgovarajuća sankcija, što shodno čl.390 ranije važećeg Zkp-u i shodno čl.400 Zkp-u koji se primjenjuje u drugostepenom postupku (Sl.list 57/09), ne bi bilo moguće, obzirom da se optuženi J.B. zbog naprijed rečenog, štiti da na njegovu štetu dođe do promjene pravne kvalifikacije krivičnog djela i krivične sankcije. Oglašavanjem krivim za još jednog krivičnog djela uz ono na koje je osuđen po ranijoj prvostepenoj presudi, na koju specijalni tužilac nije uložio djelotvoran pravni lijek, jer je to moglo biti samo žalba zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 7 Zkp-u, a naime što prvostepeni sud u ranijem prvostepenom postupku nije riješio predmet optužbe, značilo bi povredu principa reformatio in peius.

Neosnovano se žalbom specijalnog tužioca pobija oslobađajući dio prvostepene presude u odnosu na optuženg M.M.. Nasuprot stavu specijalnog tužioca koji smatra da je iskaz ovog optuženog pred istražnim sudijom kada je po mišljenju optužbe naveo svo oružje i municiju po vrsti i količini, a koje je bliže opisano u oslobađajućem dijelu presude, dovoljan dokaz da se ovaj optuženi oglasi krivim za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 2 Kz-a, Apelacioni sud ukazuje da navedeni iskaz optuženog sam po sebi nije dovoljan, pa čak i kad bi se cijenio kao potpuno priznanje, (što u konkretnom nije slučaju). Ovo s toga što i priznanje optuženog mora biti provjereno i potvrđeno drugim dokazima, a u konkretnom slučaju takvih dokaza nije bilo. Uz to ono što specijalni tužilac cijeni kao priznanje M.M. na takav način se po ocjeni drugostepenog suda ne može cijeliti. Tako npr. M.M. tvrdi da ručna bomba koja je bila u sobi koju je on koristio nije prava bomba, pa se takav iskaz ne može cijeliti da je ovo lice neovlašćeno držalo rasprskavajuće oružje ručnu bombu, jer on upravo tvrdi da to nije bila bomba. Uz to ovaj optuženi ne tvrdi ni da je takva bomba bila njegova, već da ju je njegov otac donio s ratišta. Ni u ostalom dijelu gdje je optuženi M.M. izjavio da se u njegovoj sobi nalazilo 240 metka od lovačkog karabina, iz toga se ne može zaključiti da je držao 240 metaka kalibra 7,9 mm, jer nema ni jednog dokaza koji to potvrđuje. Isto se odnosi i na ostalu municiju, za koju npr. optuženi M.M. kaže da je u sobi bilo 150 metaka stare municije, a optužnicom mu se stavlja na teret da je držao 130 metaka kalibra 7,62 mm

Dakle, pravilno je prvostepeni sud, našao da nije bilo dokaza da je optuženi M.M. izvršio krivično djelo iz čl. 403 st. 2 Kz-a i pravilno je primjenio zakon kada ga je s pozivom na čl. 363 tačka 3 Zkp-u, oslobodio od optužbe.

Neosnovano se žalbom specijalnog tužioca pobija prvostepena presuda u dijelu odluke o kazni koja je izrečena ostalim optuženima (osim optuženima K.P. i B.S.). Nasuprot stavu specijalnog tužioca, drugostepeni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice od kojih zavisi odluka o kazni i pravilno ih vrednovao kada je optužene osudio na kazne zatvora i novčane kazne iz izreke presude. Pravilno je prvostepeni sud u odnosu na optuženog J.B. olakšavajuće okolnosti vrednovao kao naročito olakšavajuće i po osnovu njih primjenio odredbe čl. 45 i 46 Kz-a, osuđujući ga na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Takođe je prvostepeni sud i optuženom B.G., pravilnom primjenom odredbi o ublažavanju, za kriv. djelo krijumčarenje putem pomaganje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 25 Kz-a, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a to imajući u vidu da se osnovom čl. 25 Kz-a, dozvoljava mogućnost blažeg kažnjavanja pomagaču u izvršenju krivičnog djela, zbog čega drugostepeni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno primjenio odredbu čl. 45 i 46 Kz-a i u odnosu na ovog optuženog.

Na osnovu izloženog a osnovom čl. 406 Zkp-u (Sl.list 57/09), odlučeno je kao u stavu II pod alinejom 1 izreke ove presude, pri čemu je drugostepeni sud cijenio i ostale navode žalbe specijalnog tužioca pa je našao da nemaju uticaja na drugačiju odluku ovog suda.

Žalbom branioca optuženog C.L. adv.M.D. prvostepena presuda se pobija po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u (Sl.list 71/03), pa je Apelacioni sud prvostepenu presudu i postupak koji joj je prethodio u odnosu na optuženog C.L. ispitao u pogledu ove povrede postupka ali i po službenoj dužnosti u pogledu eventualne zahvaćenosti nekom od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st.1 tač.1 Zkp-u (Sl.list 57/09) i utvrdio da takve povrede nisu počinjene. Nasuprot viđenju branioca drugostepeni sud utvrđuje da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi dao o svim odlučnim činjenicama razumljive i jasne razloge koji nisu protivrječni niti sa izrekom niti međusobno niti je izreka protivrječna, a sadržina dokaza koja je interpretirana u prvostepenoj presudi u saglasju je sa zapisnicima o tim dokazima koji se nalaze u spisima predmeta.

Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje kada je našao da je optuženi C.L. osnovao kriminalnu grupu (u kojoj su bila uključena više od tri lica – prim Apelacionog suda) sa ciljem vršenja teških krivičnih djela, radi sticanja dobiti, čiji su članovi postali njegov brat C.V. i optuženi B.G, P.M., T.N., P.D., K.P., B.S. i M.M., a iz Albanije još lica koja su navedena u izreci prvostepene presude među kojima je bio L.D., koji je dobio status svjedoka saradnika u predhodnom postupku. Takođe je pravilno utvrdio da je cilj grupe bilo prenošenje luksuznih vozila u inostranstvo radi prodaje, i to mimo carinskog nadzora dakle uz izbjegavanje mjera carinskog nadzora, te tako vršenje krivičnog djela krijumčarenje, ali takođe i davanje mita, kao i da se djelatnost grupe odvijala u međunarodnim razmjerama i bila planirana na duže vrijeme da je svaki član imao unaprijed određenu ulogu, kao i da je postojala spremnost za primjenu nasilja od strane pripadnika grupe i da su korišćene privredne i poslovne strukture, a što sveukupno nesumnjivo potvrđuje pravilnost utvrđenja prvostepenog suda da su krivična djela koja su predmet pretresanja u ovom postupku, a izvršena od strane organizatora, ovdje optuženog C.L. i pripadnika zločinačkog udruženja, izvršena na organizovan način, pa se takvo utvrđenje neosnovano pobija žalbom branioca optuženog C.L. adv. M.D..

Ovakvo činjenično stanje prvostepeni sud je utvrdio iz iskaza svjedoka L.D., koji je detaljno opisao djelatnost kriminalne grupe navodeći ko su njeni članovi iz Albanije i šta im je bio zadatak i u kojim situacijama, na koji način i ko je iz grupe iz Crne Gore obavljao koju djelatnost u okviru kriminalno jedinstvene djelatnosti usmjerene na prenošenje vozila mimo graničnog nadzora iz Crne Gore za Albaniju radi prodaje, prepoznajući optuženog T.N., P.D., K.P., B.S., kao članove grupe koji su bila prisutna sa crnogorske strane prilikom preuzimanja vozila. Ovaj svjedok je utvrdio da je on bio sa albanske strane određen da

preuzeo vozilo »Porsche Cayene«, a u postupku je nesumnjivo dokazano da je to vozilo optuženi M.M. predao o čemu će kasnije biti riječi, a takođe je nesumnjivo dokazano da su optuženi T.N., P.D, K.P., B.S. bili osujećeni intervencijom pripadnika granične policije, neposredno pred predaju tri džipa L.D. dana 13.11.2006, a pri tom su sva ta vozila bila ukradena, a svjedok L. je naveo da je u septembru iste godine već bilo uspješno prebaceno za Albaniju vozilo marke džip »BMW«.

Neosnovano se žalbom branioca smatra da to što svjedok L.D. ne pominje C. L. distancira ovog od kriminalne djelatnosti koja je opisana u izreci prvostepene presude pod stavom I od tačke 1 do tačke 4. Naime, sa krijumčarenjem 3 džipa koja su opisana pod tač1 st.I izreke optuženi C.L. se nesumnjivo povezuje preko optuženog B.G. koji je 10.11.2006.g. preko graničnog prelaza Dračenovac, gdje je policijski registrovan njegov ulazak sa vozilom »Rang Rover« ali je izbjegao mjere carinskog nadzora, koji zaključak se ne dovodi u sumnju time što specijalni tužilac nije uspio utvrditi kako je to učinio, budući odsustvo carinske evidencije za ovo vozilo potvrđuje pravilnost takvog zaključka. Uostalom činjenica da je dokazano da je vozilo »Rang Rover« ukradeno nesumnjivo ukazuje da je moralo krijumčarenjem ući u Crnu Goru, kako je očigledno i dana 13.11.2006. trebalo napustiti Crnu Goru, sa još dva ukradena vozila, u čemu su izvršioi spriječeni. Dakle, optuženi B.G. dana 10.11.2006., nakon uvoženja mimo carinskog nadzora vozila »Rang Rover«, ovo predaje T.N. koji sa P.D, K.P., B.S., treba da ga sa još dva džipa, preveze preko reona Veruše i Mokre i preda albanskoj grupi. B.G. iz Srbije i nakon ulaska u CG, tokom vožnje ovog ukradenog vozila jedino kontaktira sa C.L. i sa njim se sastaje u Podgorici i zajedno napuštaju Podgoricu prema moru. Imajući u vidu da je on ovo ukradeno vozilo predao u Crnu Goru i da je to vozilo 13.11.2006. pronađeno u reonu Mokre blizu albanske granice, a u vozilu račun og goriva na ime optuženog B.G, nesumnjivo se zaključuje da je on jedino imao interes i morao da tokom vožnje komunicira sa onim ko će mu dati upustva kome da preda vozilo koje je dovezao, a to je C.L., što potvrđuje i to što su se oni sastali čim je optuženi B.G. stigao u Podgoricu, a što je utvrđeno na onovu nalazu vještaka za telekomunikacije na osnovu kojeg se rekonstruiše kretanje kroz Crnu Goru optuženog B.G., ali i pozicija optuženog C.L. u Podgorici i najprije njihovo kretanje u susret jedan drugom a potom zajedno.

Isti način izvršenja krivičnog djela krijumčarenja koje je izvršeno u vezi vozila »Porsche Cayene« koje je takođe bilo ukradeno, te učešće istih pripadnika kriminalne organizacije iz Albanije, što potvrđuje svjedok L., povezuje C. L. kao organozatora i sa djelom koje je izvršio optuženi M.M..

Optuženi C.L. priznaje da je nabavio vozilo mercedes 320 CDI S klase i da je to vozilo u Crnu Goru 14.12.2006. dovezao iz Srbije njegov brat C.V.. Ovo vozilo nije evidentirano na graničnom prelazu Dračenovac u carinsku evidenciju, a specijalni tužilac nije uspio otkriti na koji način je optuženi C.V. sa tim vozilom izbjegao mjere carinskog nadzora. No, ta činjenica ne dovodi u sumnju zaključak da su optuženi C.L. i optuženi C.V. izvršili krivično djelo krijumčarenja kada su uveli ovo vozilo u Crnu Goru izbjegavajući mjere carinskog nadzora.

Takođe je prvostepeni sud nesumnjivo utvrdio da je optuženi C.L. u Crnu Goru mimo carinskog nadzora prenio vozilo mercedes »Vito«. Ovo nesumnjivo proizilazi iz obavještenja koje je tužiocu dao R.L. ali i iz njegovog svjedočkog iskaza pred istražnim sudijom te i na osnovu njegovog svjedočenja sa glavnog pretresa kada je u pogledu razlika u svjedočenju rekao da je istinit njegov iskaz pred istražnim sudijom. Dakle iz iskaza ovog svjedoka nesumnjivo proizilazi da je ovo vozilo doveženo na plac na kom drži vozila optuženi C.L. i da tada nije imalo carinsku dokumentaciju koja bi potvrdila da je to vozilo regularno ušlo u CG. U tom dijelu je iskaz ovog svjedoka potvrdio na prvom saslušanju optuženi P.M. koji je potvrdio da ovo vozilo nije imalo carinsku deklaraciju i da je njega optuženi C.L. angažovao da napravi ulaz za to vozilo, a on to učini preko carinika J. B., tako da je napravljen ulaz na Šćepan polje za ovo vozilo, za šta je on cariniku prilikom predaje posjedovane dokumentacije (bez JCI) za vozilo »Vito« dao i 150 eura. Činjenica da je ovaj optuženi novac koji je dao cariniku odbio od duga koji je imao prema C.L. nesumnjivo potvrđuje zaključak prvostepenog suda da je ovaj optuženi unaprijed imao

podstrekavao optuženog P.M. da daje mito službenim licima kako bi obezbijedio potrebnu dokumentaciju.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog C.L. adv. M.D. tvrdi da je time, što kao pripadnici grupe u izreci prvostepene presude nisu obuhvaćeni optuženi J.B. i B.M., otpala mogućnost da sud uspješno održi zaključak da su krivična djela za koja je oglašen krivim njegov branjenik, izvršena uz korištenje privrednih i poslovnih struktura, pa time po mišljenju branioca i da se održi teza da se radi o organizovanom kriminalu. Nasuprot mišljenju branioca, Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud utvrdio i kroz razloge obrazložio da su ispunjeni više nego tri dopunska uslova (ukupno pet) da se djelatnost kriminalane grupe koju je osnovao optuženi C.L., uz nesumnjivo utvrđena tri osnovna uslova, može smatrati organizovanim kriminalom, pa i o povezanosti grupe sa poslovnim i privrednim strukturama, koja može postojati i bez nužnog članstva u zločinačkoj organizaciji lica koja tim strukturama pripadaju, budući je dovoljno da ih neki od članova grupe koriste u ostvarivanju kriminalnog zadatka koji je njima u okviru plana pripao. Upravo takve kontakte za grupu je ostvarivao optuženi P.M., o čemu je prvostepeni sud dao razloge na strani 79 prv.presude u poslednjem pasusu, pa se branilac na njih upućuje radi izbjegavanja ponavljanja.

Dakle na osnovu navedenog i nesumnjivo utvrđenog činjeničnog stanja, žalba branioca optuženog C.L. po osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja se pokazuje neosnovana.

Drugostepeni sud je imao u vidu i ostale žalbene navode branioca optuženog C.L. adv. M.D., pa oni nisu imali uticaja na drugačiju odluku. Nije potrebno posebno komentarisati da su pojedini termini u prvostepenoj presudi neadekvatno odabrani na čemu se žalbom insistira posebno kada prvostepeni sud umjesto »nesumnjivo« koristi termin »nespomo« iako nisu u pitanju bile nesporne činjenice. Međutim iz cjeline obrazloženja se vidi da je u pitanju lapsus koji ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost presuđenja.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio krivični zakonik kada je radnje optuženog C.L. kvalifikovao kao krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vez st. 1 Kz-a, koje je izvršio kao organizator, produženo krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a i krivično djelo davanje mita podstrekavanjem iz čl. 424 st. 1 u vezi čl. 24 Kz-a, pa nije povrijeđen ni krivični zakonik na štetu ovog optuženog o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni koje su utvrđene za pojedinačna krivična djela i u pogledu jedinstvene kazne na koju je C.L. osuđen, Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi odluka u ovom dijelu i pravilno ih vrednovao kada je optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 mjeseci kao i novčanu kaznu od 4.500,00 eura kojim kaznama će se i po mišljenju drugostepenog suda ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije.

Žalbu za optuženog C.L. izjavio je i branilac D.Đ. , koji u odnosu na ovog optuženog i u odnosu na optužene C.V. i B. G. smatra da je prvostepeni sud u postupku koristio nedozvoljen dokaz time što je koristio zapisnik o saslušanju svjedoka saradnika L. D., jer je po mišljenju ovog branioca L.D. dao u svojstvu okrivljenog. Ovakvi navodi žalbe su neosnovani. L.D. u ovom krivičnom postupku nije saslušavan u svojstvu okrivljenog, kako neutemeljeno tvrdi ovaj branilac. U svim fazama postupka L.D. je saslušan u svojstvu svjedoka i u skladu sa procesnim odredbama koje regulišu saslušanje svjedoka koji nema privilegovano svojstvo u smislu srodničkog odnosa sa optuženima. Prvostepeni sud je dao jasne razloge za dozvoljenost korišćenja u postupku iskaza svjedoka saradnika L.D., koje u svemu prihvata drugostepeni sud i na njih upućuje branioca radi izbjegavanja ponavljanja.

U pogledu pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja koje se odnosi na optuženog C.L., drugostepeni sud je već dao razloge kod ocjene žalbe branioca M.D., pa budući branilac D.Đ. nije žalbom istakao ni jedan drugačiji razlog osporavanja činjeničnog stanja to se upućuje na već navedeno.

Neosnovano se žalbom branilaca optuženog C.L. i C.V. te B.G., adv. D.Đ. prvostepena presuda pobija po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koju povredu uostalom branilac žalbom ne konkretizuje, a drugostepeni sud je po službenoj dužnosti utvrdio da prvostepena presuda u odnosu na ove optužene, nije zahvaćena povredama o kojima se vodi računa po službenoj dužnosti.

Takođe se neosnovano žalbom ovog branioca pobije činjenično stanje u odnosu na optužene C.V. i B.G. (za C.L. je već prethodno ukazano). U prethodnom dijelu, a u vezi pravilnog činjeničnog utvrđenja u odnosu na C.L. ukazano je praktično i na pravilno i potpuno činjenično utvrđenje za optuženog B.G. kada je u pitanju uvoženje u Crnu Goru dana 10.11.2006. mimo carinskog nadzora vozila džip »Rang Rover«, što ovaj optuženi i ne osporava, a račun od goriva sa benzinske pumpe takvo njegovo priznanje potvrđuje. O vezi ovog optuženog sa C.L. kao organizatorom zločinačkog udruženja već je u prethodnom dijelu »govoreno«, a njihovo zajedničko učešće u krijumčarenju pomenutog džipa »Rang Rovera« je potvrđeno međusobnim telefonskim komunikacijama, što je drugostepeni sud takođe već elaborirao. Time se istovremeno dokazuje neosnovanost tvrdnje optuženog B.G. da je on navodno vozilo dovezao za nekog Rusa i predao nekom Albancu iza restorana »Maša«, jer je on jedino kontaktirao sa Camaj Lindonom, a iza »Maše« nije bio ni jednog trenutka, kako to proizilazi iz rekonstrukcije njegovog kretanja na osnovu ostvarenih telefonskih komunikacija, a što je prvostepeni sud utvrdio iz nalaza vještaka za telekomunikacije, pa se žalba branioca D.Đ. i po ovom osnovu pobijanja pokazuje neosnovana.

U odnosu na C.V. već je rečeno da je optuženi C.L. izjavio, a ovaj optuženi priznao da je u Crnu Goru dovezao mercedes 320 CDI S klase oznake Proba Su Dana 14.12.2006.g. registrovan je policijski ulazak ovog vozila na graničnom prelazu Dobrakovo ali ne i carinski što potvrđuje da je optuženi C.V. u dogovoru sa bratom L. to vozilo uveo u Crnu Goru izbjegavanjem mjera carinskog nadzora. Na isti način je u Crnu Goru, dakle izbjegavanjem mjera carinskog nadzora, ušlo i vozilo mercedes »Vito«, za koje je angažovao vozača u tu svrhu optuženi C.V., što je na prvom saslušanju izjavio optuženi C.L.. U vezi vozila »Vito« već je navedeno iz kojih dokaza se odlučne činjenice ulaska u Crnu Goru izbjegavanjem mjera carinskog nadzora utvrđuju, a sa tim radnjama optuženi C.V. se povezuje iskazom C.L., pa se žalba branioca D.Đ. i po ovom osnovu pobijanja pokazuje neosnovana.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog C.V. kvalifikovao kao krivična djela zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i produženo krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu ovog optuženog o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Takođe je prvostepeni sud pravilno primijenio Krivični zakonik na radnje optuženog B.G. o kojima je prethodno bilo riječi, kada ih je kvalifikovao kao krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumčarenje putem pomaganja iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 25 st. 1 Kz-a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu ovog optuženog o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Za optuženog B.G. žalbu je izjavio i branilac B.Đ. pa se ovaj branilac upućuje na prethodno date razloge koji su opredijelili ovaj sud da za ovog optuženog odbije žalbu branioca D.Đ., kada je u pitanju krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krivično djelo krijumčarenje putem pomaganja iz čl. 265 st. 1 u vezi čl. 25 st. 1 Kz-a. U odnosu na produženo krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412 st. 2 u vezi st. 1 u vezi čl. 49 Kz-a, činjenično opisano pod stavom III izreke prvostepene presude, u odnosu na koje branilac B.Đ. osporava ispunjenost uslova iz čl.137 Kz-a da bi se optuženom B.G. moglo suditi u Crnoj Gori, obzirom je ovo krivično djelo izvršeno u Srbiji, a nije izvršeno prema građaninu Crne Gore, žalba se pokazuje neosnovanom. Naime u st.2 čl.137 Kz-a predviđena je mogućnost da se na stranca koji krivično djelo učini u inostranstvu, prema strancu ili stranoj državi, primijeni krivično zakonodavstvo Crne Gore ako je u pitanju krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora 5 godina ili teže kazna, a izvršilac se zatekne u Crnoj Gori, što je u konkretnom slučaju. Nije u pravu branilac optuženog B.G.

»Rang Rover«, ne može izvršiti krivično djelo iz čl. 265 st. 1 Kz-a. Ukazuje se braniocu da se i jednom radnjom prenošenja robe preko carinske linije izbjegavanjem mjera carinskog nadzora, može izvršiti ovo krivično djelo, ako iz okolnosti proizilazi da se to lice bavi takvim radnjama, što obzirom na konkretne okolnosti predmetnog slučaja i učešće B.G. u dovoženju vozila za C.L. iz inostranstva, nesumnjivo proizilazi. Optuženom B.G. je optuženi C.L. kao organizator plaćao za ovaj dio posla koji je iz okvira grupe njemu pripao, kako je i priznao optuženi C.L., a što potvrđuje da je optuženi B.G. bio pripadnik kriminalne grupe i da je postao njen član radi sticanja dobiti, obavljajući dio zadatka koji mu je u okviru grupe bio povjeren od strane organizatora. S toga se neosnovano žalbom branioca optuženog B.G., adv.B. Đ. potencira da njegov branjenik nije mogao jednom radnjom izvršiti krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a. Drugostepeni sud je cijenio i ostale žalbene navode branioca optuženog B.G., adv. B.Đ., pa je našlo da su bez uticaja na drugačiju odluku ovog suda.

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni koje su utvrđene optuženom C.V. i B.G. za pojedinačna krivična djela i u pogledu jedinstvene kazne na koju su osuđeni, Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi odluka u ovom dijelu i pravilno ih vrednovao kada je optuženima utvrdio pojedinačne kazne i pravilno primijenio odredbe o izricanju jedinstvene kazne kada je ove optužene osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju po 8 mjeseci kao i novčanu kaznu od po 1.500,00 eura kojim kaznama će se i po mišljenju drugostepenog suda ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije, pa se žalba branioca D.Đ. i po ovom osnovu pokazuje neosnovana, kao i žalba branioca B.Đ. u dijelu koji se odnosi na optuženog B.G..

Branioci optuženog T.N., P.D., K.P. i B.S., adv. M.G. i Đ.B., (o žalbi ovog branioca u odnosu na B.G., već su dali razlozi za njeno odbijanje), prvostepenu presudu pobijaju po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka i to branilac M.G. po osnovu čl. 376 st. 1 tačka 10 Zkp-u, a naime da se presuda zasniva na nedozvoljenim dokazima, a branilac B.Đ. po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u.

Nije u pravu branilac M.G. kada žalbom smatra da se u postupku nisu mogli koristiti zapisnici o prepoznavanju od 18.02.2007.g., kojim zapisnicima je konstatovana radnja prepoznavanja P.D., K.P. i B.S., a od strane L.D., koji ih je prepoznao sa 100% sigurnošću. Razlog za navodnu nedozvoljenost korišćenja ovih zapisnika branilac vidi u tome što kako navodi njemu kao braniocu je bilo uskraćeno pravo da prisustvuje prepoznavanju. Branilac nije u pravu, a to iz zraloga što je radnja prepoznavanja obavljena u pretkrivičnom postupku, kada je postupljeno u skladu sa čl. 103 Zkp-u, koji predviđa obavezno prisustvo samo državnog tužioca ovoj radnji. Što se tiče prepoznavanja koje je obavljeno 20.04.2007.g., kada je L.D. prepoznao T.N., ovoj radnji je prisustvovao i branilac M.G., a obavljena je od strane istražnog sudije u svemu po odredbama Zkp-u. Svjedok L.D., u svjedočkom iskazu na jasan i ubjedljiv način opisuje kako je čuo telefonski razgovor svog sunarodnika koji je neposredno prije nego što je trebalo da se izvrši predaja vozila od strane crnogorskih pripadnika kriminalne grupe, ovog oslovljavao pobratime N., i potom objasnio da je ovog N. vidio dva puta prilikom kontakta u reonu granice gdje se vršila predaja vozila. S toga je neubjedljiva tvrdnja branioca da je policija na bilo koji način sugestivno uticala na L.D. da prepozna T.N., a u prilog takvog zaključka ukazuje i to da L.D. nije sa 100% sigurnošću prepoznao optuženog M.M., što se ne bi desilo da je policija davala ma kakve sugestije prilikom prepoznavanja.

Nije prvostepeni sud u odnosu na optužene T.N., P.D., K.P. i B.S., počinio bitnu povredu odredba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u (Sl.list 71/03), tj. čl.386 st. 1 tačka 8 Zkp-u (Sl.list 57/09), kako neosnovano tvrdi branilac Đ., koji tu povredu vidi u tome što smatra da je izreka protivrečna sebi i razlozima a to s toga što je u izreci navedeno da je krivično djelo krijumčarenja izvršeno tako što su izbjegavane mjere carinskog nadzora, a kako nalazi branilac prvostepeni sud utvrđuje (valjda se misli kroz razloge neosude - prim. Apelacionog suda) nezakonito prenošenje vozila inostranom

Prije svega branilac nije opredjelio u kom dijelu razloga je elaborirano navodno navedeno utvrđenje prvostepenog suda, ali osim toga pojmovi izbjegavanja mjera carinskog nadzora su pravni pojmovi koji se nalaze u opisu krivičnog djela, a nezakonito prenošenje vozila preko carinske linije su činjenice koje se podvode pod navedeni pravni pojam izbjegavanja mjera carinskog nadzora, jer zakonito prevođenje vozila preko carinske linije podrazumjeva da nisu izbjegnute mjere carinskog nadzora, pa se ne radi o ma kakvoj protivrečnosti, kako neosnovano tvrdi branilac.

Takođe branilac B.Đ. nije u pravu kada smatra da prvostepeni sud nije utvrdio plan kriminalne grupe, te ulogu pripadnika, hijerarhijsko svojstvo itd. Ukazuje se braniocu da je prvostepeni sud o svim osnovnim (ukupno 3) i dopunskim uslovima (utvrđeno ukupno 5, iako je dovoljno samo 3), koji su neophodni da bi se radnje optuženih cijenile kao organizovani kriminal, dao razloge, o čemu je već prethodno, kod ocjene već elaboriranih žalbi, bilo riječi, pa se ovaj branilac na prethodni dio obrazloženja ove odluke, upućuje radi izbjegavanja ponavljanja. Branilac M.G. nije u pravu kada žalbom osporava valjanost iskaza svjedoka L.D. sa zapisnika pred istražnim sudijom, a iz razloga što on kao branilac optuženih nije prisustvovao ovom saslušanju. Ukazuje se braniocu da u fazi istrage shodno Zkp-u, koji je važio u vrijeme provođenja ove radnje, prisustvo branioca saslušanju svjedoka nije bio imperativ, već odluka istražnog sudije da li će pozivati branioca zavisi od njegove procjene da li je vjerovatno da svjedok neće doći na glavni pretres (čl. 259 st. 4 Zkp-u), što očigledno istražni sudija nije procijenio. Napomenuti je da odredba čl. 98 Zkp-u, (koji se primjenjivao u prvostepenom postupku), ne predviđa da se sudska odluka ne može zasnivati na iskazu svjedoka čijem saslušanju u istrazi nisu prisustvovali branioci, pa čak iako bi se procjena istražnog sudije o tome da li će se svjedok pojaviti na glavnom pretresu, pokazala pogrešnom. Takođe nije u pravu branilac M.G. kada smatra da iz spisa predmeta treba izdvojiti zapisnik o pretresanju stana, i potvrda o oduzimanju predmeta na ime P.D., jer je prvostepeni sud na valjan i argumentovan način na osnovu saslušanja policijskih službenika na nesumnjiv način utvrdio da se svjedoci nisu mogli obezbjediti da prisustvuju pretresanju, a razlozi hitnosti su nalagali da se ta radnja provede, pa se branilac upućuje na razloge prvostepene presude u ovom dijelu.

Nije u pravu branilac M.G. kada smatra da je prvostepeni sud nepotpuno i pogrešno utvrdio činjenično stanje, kada je odbio predlog da se u okviru dokaznog postupka izvrši uvid u člansku knjižicu Sportskog ribolovačkog društva na ime K.P. i uvid u izjavu MZ »Lijeva Rijeka«, jer provođenje tih dokaza nema nikakvog uticaja na nesumnjivo utvrđeno učešće optuženog K.P. u kriminalnoj djelatnosti činjenično preciziranom izrekom prvostepene presude, u kom smislu se cijeni predlog odbrane za saslušanje svjedoka G.V.. Nije u pravu branilac M.G. kada smatra da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, time što putem konferencijske veze nisu saslušani u svojstvu svjedoka pripadnici kriminalne organizacije iz Albanije, jer se ta lica ne mogu u tom svojstvu saslušati osim nakon što bi dobili status svjedoka saradnika što nije u konkretnom slučaju. U pogledu konferencijskog saslušanja svjedoka saradnika L.D., takođe je pravilno prvostepeni sud odbio predlog da se ovaj saslušava putem konferencijske veze jer njegov dolazak i svjedočenje na glavnom pretresu je dio obeveze koje je prihvatio po osnovu odluke dobijenog svojstva svjedoka saradnika i ne može se zamjeniti saslušanjem putem raznih vidova telekomunikacije, budući bi to predstavljalo privilegovanje svjedoka saradnika. Žalba branioca M.G. se sadržinski iscrpljuje u obnavljanju predloga dokaza koje je predlagao u prvostepenom postupku, pa budući drugostepeni sud u svemu po tom pitanju podržava odluku prvostepenog suda, branilac M.G. se u ostalom dijelu upućuje na razloge prvostepene presude.

Branilac optuženih T.N., P.D., KP. i B.S., adv. B.Đ. u dijelu obrazloženja žalbe zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, po osnovu kog pobija prvostepenu presudu, iznosi tvrdnju da je prvostepeni sud ove optužene oglosio krivim na osnovu indicija. Branilac nije u pravu, pa se radi izbjegavanja ponavljanja upućuje na detaljne, jasne i razumljive razloge prvostepene presude u dijelu u kom se prvostepeni sud bavi ocjenom dokaza koje je na kvalitetan način doveo u vezu međusobno i sa odbranom ovih optuženih kada je utvrdio onaj činjenični supstrat koji predstavlja bitna obilježja krivičnih

prvostepene presude. Ukazuje se ovom braniocu da nije bilo smetnji da se čita iskaz svjedoka L.D. o čemu je prethodno drugostepeni sud iznio svoj stav, ali ponavlja da je prvostepeni sud imao pravilno i zakonito stanovište kada je pročitao iskaz ovog svjedoka iz istrage uz prethodno donošenje rješenja da ovaj svjedok nije ispunio svoju obavezu po osnovu rješenja o dobijanju statusa svjedoka saradnika. Na taj način prvostepeni sud je u svemu postupio sa nalogima iz ranijeg ukidnog rješenja Apelacionog suda, pa ovaj sud nema potrebe ponavljati, ali podsjeća branioca da je svjedok saradnik L.D., u ovom krivičnom postupku u svim fazama postupka, isključivo saslušavan u svojstvu svjedoka, a obavještenja specijalnom tužiocu dao je u svojstvu građanina, pa nema dualiteta njegovog svojstva (okrivljenog i svjedoka), pa niti smetnji da se njegov svjedočki iskaz čita na pretresu nakon što je on odbijajući da se pojavi na pretresu izbjegao svoju obavezu dobijenu shodno svjedočko-saradničkom statusu.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na optužene T.N., P.D., K.P. i B.S., koje je činjenično precizirano izrekom prvostepene presude pod stavom I tačka 1, prvostepeni sud je pravilno primjenio krivični zakon kada je radnje ovih optuženih pravno cijenio kao krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu ovih optuženih o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Žalbe branilaca optuženog T.N., K.P., B.S. i P.D., po osnovu odluke o kazni su neosnovane. Neosnovanost ovih žalbi u odnosu na optuženog K.P. i B.S. proizilazi iz same činjenice da je uvažena žalba specijalnog tužioca i ovim optuženima utvrđena kazna zatvora za krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, pravilnom primjenom Krivičnog zakonika i to u trajanju od po 6 (šest) mjeseci. U odnosu na krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi pojedinačno utvrđena kazna svim optuženima za ovo krivično djelo i pravilno je okolnosti vrednovao kada je optuženima K.P. i B.S. kao pripadnicima zločinačkog udruženja utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora od po 3 (tri) mjeseca, a optuženom T.N. i P.D., za isto krivično djelo kaznu zatvora u trajanju od po 5 (pet) mjeseci. Takođe je prvostepeni sud pravilnom ocjenom pravilno i potpuno utvrđenih činjenica i okolnosti utvrdio pojedinačnu kaznu optuženom T.N. i P.D. za krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, kada je optuženom T.N. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00€, a optuženom P.D. kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00€. Pravilnom ocjenom utvrđenih okolnosti prvostepeni sud je pravilno utvrdio optuženom P.D. kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Kz-a, zbog kog krivičnog djela branilac M.G. i nije podnosio žalbu, ali je branilac Đ., iako se kroz obrazloženje žalbe nije osvrtao na ovo krivično djelo, zbog predloga da se prvostepena presuda i u odnosu na ovog optuženog preinači i optuženi oslobodi od optužbe, drugostepeni sud je dao razloge i o utvrđenoj kazni za krivično djelo iz čl. 403 st. 1 Kz-a, jer je žalba po tom osnovu sadržana u žalbi kojom se pobija činjenično stanje i pravilna primjena zakona. Pravilnom primjenom odredbi o izricanju jedinstvene kazne za krivično djelo u sticaju prvostepeni sud je optuženog T.N. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci i novčanu kaznu od 1.500,00 €, a optuženog P.D. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca i novčanu kaznu od 1.500,00 € i tim kaznama će se i po mišljenju drugostepenog suda ostvariti svhra specijalne i generalne prevencije u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Ispitujući prvostepenu presudu po žalbi branioca optuženog P.M., Apelacioni sud utvrđuje da prvostepena presuda i postupak koji joj je prethodio u odnosu na ovog optuženog nije zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, a branilac žalbom nije konkretizovao po osnovu koje povrede postupka pobija presudu i u čemu se ona sastoji.

Neosnovano se žalbom pobija činjenično utvrđenje prvostepenog suda u dijelu koji se odnosi na optuženog P.M. Nije u pravu branilac kada žalbom tvrdi da je optuženi P.M.

prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi P.M. upravo bio taj koji je imao kontakt sa poslovnim strukturama i upravo njegovim angažovanjem i poznanstvima je obezbjeđeno da se za vozilo mercedes »Vito« koje je ušlo u Crnu Goru mimo carinske evidencije, tj. izbjegavanjem mjere carinskog nadzora, napravi ulaz na Šćepan Polje iako to vozilo na Šćepan Polje nije ušlo. Naime, ovaj optuženi je koristeći poznanstvo sa J.B., koje je bilo službeno lice u carinskoj ispostavi Nikšić, a plaćajući optuženom J.B. 150,00 €, kako bi ovaj ne samo primio nepotpunu dokumentaciju za carinjenje, iako je kao službenik koji je radio na prijemu i zavođenju dokumentacije mogao primiti i zaveći samo potpunu dokumentaciju za robu koja se carini, već je predatoj mu dokumentaciji priložio falsifikovanu službenu ispravu JCI, koja je sama po sebi predstavljala potvrdu neispravnih činjenica da je vozilo mercedes »Vito« ušlo na granični prelaz Šćepan Polje. Neosnovano se žalbom potencira da je optuženi P.M. samo jedanput i to navodno legalno vršio špediterske poslove za C.L.. Na osnovu odbrane optuženog P.M. koju je dao u prethodnom postupku, iz kog iskaza proizilazi ne samo da je bio dovoljan poziv C. L. da ovaj optuženi preduzme poslove u vezi carinjenja vozila mercedes »Vito« koje je ušlo u Crnu Goru, mimo carinskog nadzora i nalazilo se na placu vozila C.L. i 5-6 dana prije nego što je optuženi P.M. došao da uzme dokumentaciju za njega, što je potvrdio u obavještenjima specijalnom tužiocu svjedok R.L., već je optuženi P.M. znao tim povodom što mu je činiti zbog nedostatka dokumentacije i znao da treba da da mito kako bi se dokumentacija koja nije bila potpuna i kojoj je priključena falsifikovana službena isprava, zavede kod Carinske ispostave Nikšić, što je pretpostavka za početka procedure carinjenja, pa je optuženi P.M. novac koji je dao na ime mita odbio od duga koji je imao prema C.L., a što sve potvrđuje da je optuženi P.M. bio član kriminalne grupe i da je znao svoj dio posla u okviru grupe, te da je unaprijed bila dogovorena njegova uloga pa i način njegovog obeštećenja za troškove koje učini dajući mito. S toga se neosnovano žalbom potencira da optuženi P.M. nije bio član kriminalne grupe, jer to što je u tekućem postupku otkriven kao počinitelj jednog krivičnog djela davanja mita koje je izvršio kao član kriminalne organizacije, ne dovodi u sumnju nesumnjiv zaključak da je on kako pripadnik kriminalne organizacije bio opredjeljen da se bavi krivičnim djelima koja proizilaze iz plana kriminalne organizacije koju je osnovao C.L.. Takođe su neosnovane tvrdnje branioca da nema dogovora u vezi davanja mita između okrivljenog P.M. i J.B., kao i njegova tvrdnja da okrivljeni J.B. nije u okviru svojih službenih ovlašćenja izvršio radnju koju nije smio izvršiti, jer kako je prethodno rečeno to proizilazi iz jasnog, ubjedljivog iskaza optuženog P.M. u prethodnom postupku koji je potvrđen iskazom svjedoka R.L. i obavještenjima koja je ovaj svjedok dao specijalnom tužiocu u prekrivičnom postupku iz kojih nesumnjivo proizilazi da vozilo mercedes »Vito«, nije imalo carinsku ispravu JCI, dok se nalazilo na placu optuženog C.L., a moralo ju je imati da nije ušlo u Crnu Goru mimo carinskog nadzora. Kako je takva isprava naknadno sačinjena i očigledno sadržala neistinite podatke, a našla se upravo u dokumentaciji Carinske ispostave Nikšić, to je nesumnjivo utvrđeno da je takvu dokumentaciju primio i zaveo u službenu evidenciju J.B., a razlog zašto je to učinio proizilazi iz kazivanja optuženog P.M., a naime jer mu je ovaj dao 150,00 €, kako bi takvu službenu radnju izvršio i ako to nije smio učiniti, jer je upravo takvom službenom radnjom otpočinjala procedura carinjenja.

Branilac optuženog P.M., žalbom kao bitnu povredu vidi pogrešnu ocjenu kao otežavajuće okolnosti kod odmjerenja kazne to što je optuženi P.M. pripadnik grupe i što je postupao sa direktnim zamišljajem, pa imajući u vidu da su to obilježja krivičnog djela za koje je oglašen krivim, ukazuje da ih prvostepeni sud nije mogao cijeliti kao otežavajuće okolnosti i da je time počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. Branilac nije u pravu. Ovo s toga što iz razloga prvostepene presude, a u dijelu koji se odnose na odluku o kazni, ne proizilazi ovo što branilac žalbom tvrdi, pa se zaključuje da je branilac očigledno prepisao raniju žalbu, koja je podnijeta na ranije ukinutu prvostepenu presudu, a što potvrđuje činjenica da ovaj branilac u obrazloženju navodi da je i optuženi A.S. oglašen krivim, iako je u ovom postupku prema optuženom A.S. optužba odbijena.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primjenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog P.M. pravno ocijenio kao krivično djelo zločinačko

a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu ovog optuženog o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni koje su utvrđene optuženom P.M. za pojedinačna krivična djela i u pogledu jedinstvene kazne na koju je osuđen, Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi odluka u ovom dijelu i pravilni ih vrednovao kada je optuženom P.M. utvrdio pojedinačne kazne i pravilno primijenio odredbe o izricanju jedinstvene kazne kada je ove optužene osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 11 (jedanaest) mjeseci kojim kaznama će se i po mišljenju drugostepenog suda ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije, pa se žalba branioca Z.B., i po ovom osnovu pokazuje neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog B.M. prvostepena presuda pobija po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u, u kom dijelu branilac samo citira ovu zakonsku odredbu ne konkretizujući u obrazloženju žalbe u čemu se ona sastoji, pa je pažnja Apelacionog suda bila usmjerena na ispitivanje prvostepene presude i postupka koji joj je prethodio u odnosu na ovog optuženog u pogledu eventualne zahvaćenosti nekom od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 tačka 1 Zkp-u (Sl.list 57/09). Neosnovano se žalbom branioca optuženog B.M. pobija prvostepena presuda po osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Nasuprot viđenju branioca, Apelacioni sud nesumnjivo utvrđuje da vozilo mercedes »Vito« kada je bio na placu vozila C.L. nije imalo JCI - jedinstvenu carinsku ispravu, koja isprava je dokaz da je vozilo iz inostranstva ušlo u Crnu Goru uz mjere carinskog nadzora. Takav zaključak nesumnjivo prozilazi iz iskaza svjedoka R.L. i obavještenja koja je ovaj svjedok dao specijalnom tužiocu u prekrivičnom postupku kao građanin, a koji dokazi su međusobno saglasni u pogledu odlučne činjenice da vozilo mercedes »Vito«, kada je dovezeno na plac C.L. nije imalo JCI dokumenat. Svjedok R.L. odstupanja od ovog iskaza na glavnom pretresu je eliminisao nakon što mu je ukazano na razlike, tvrdnjom da je tačno ono što je govorio istražnom sudiji jer mu je tada događaj bio najsvježiji. Ovakav iskaz svjedoka R.L. potvrđuje i optuženi P.M. kada je na prvom saslušanju izjavio da vozilo koje je bilo na placu C.L. nije imalo carinsku dokumentaciju za ulazak u Crnu Goru, i da ga je upravo zato C.L. zvao zahtjevajući da napravi ulaz za to vozilo i vozilo ocarini u Nikšić. Kod ovako nesumnjivo utvrđenih činjenica i činjenice da se na JCI za vozilo mercedes »Vito«, u kojoj su upisani podaci koji individualiziraju ovo vozilo - broj šasije, idr., nalazi faksimil optuženog B. M., što optuženi B.M. ne spori, nesumnjivo potvrđuje pravilnost činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a name, da je optuženi B.M. na taj način, dakle, stavljajući svoj potpis i službeni pečat ovjerio službenu ispravu sa neistinitim sadržajem, jer je takva isprava služila kao dokaz da je vozilo, čiji su podaci unijeti u ispravi (nije sporno da se ti podaci odnose na mercedes »Vito«) navodno ušlo na granični prelaz Šćepan Polje, iako to nije bila istina. Ovakav zaključak potvrđuje i činjenica da dana 09.02.2007.g., kada je ovo vozilo upisano u carinsku evidenciju na Šćepan Polje u tzv.K1 - upisnik, a što je takođe po sopstvenom priznanju učinio optuženi B.M., nije evidentirano u policijsku evidenciju, a to proizilazi i iz iskaza policijskih službenika koji su bili na dužnosti navedenog dana, a saslušani u svojstvu svjedoka, o čemu je prvostepeni sud dao jasne i ubjedljive razloge, dajući pravilnu ocjenu provedenih dokaza i dovodeći dokaze u međusobnu vezu, kako je to i predviđeno odredbama Zkp-u.

Nema ma kakvog uticaja na drugačiji činjenični zaključak to što branilac žalbom tvrdi da je osim vozila mercedes »Vito«, koje nije bilo registrovano u policijskoj evidenciji, u tu evidenciju nije evidentirano još 5 vozila, koja se nalaze u carinskoj evidenciji od 08 do 10.02.2007.g.. Nije dužnost suda da ispituje nepravilnosti u carinskoj evidenciji mimo onih koje su predmet pretresanja u ovom postupku i te nepravilnosti, tačnije evidencija o navodnom ulasku 5 vozila, koja nisu policijski evidentirana, za drugostepeni sud ne znači da su i ta vozila ušla u Crnu Goru, a to imajući u vidu evidentiranje navodnog ulaska mercedesa »Vito« koje nije ušlo na carinski prelaz Šćepan Polje. S toga, takvi podaci nemaju nikakvog uticaja na pravilno i potpuno činjenično utvrđenje u vezi radnji koje je

preduzeo optuženi B.M.. Ovo je tim prije simptomatično što je i za tih 5 vozila, kao i za vozilo mercedes »Vito« špedicija »Knjaz«, stavila svoj pečat na carinskoj dokumentaciji.

Drugostepeni sud je imao u vidu i ostale navode žalbe branioca optuženog Blagojevića pa je našao da su bez uticaja na drugačije presuđenje.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primjenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog B.M. činjenično opisane pod stavom II izreke prvostepene presude, pravno cijenio kao krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st. 1 Krivičnog zakonika pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu optuženog B.M., o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 tačka 2 Zkp-u (Sl.list 57/09).

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni koja je izrečena optuženom B.M., Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi odluka u ovom dijelu i pravilno ih vrednovao kada je optuženog B.M. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca kojom kaznom će se ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Branilac optuženog J.B., prvostepenu presudu pobija po osnovu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u, ali u obrazloženju žalbe osim što citira dio ove zakonske odredbe ne opredjeljuje u čemu se ona sastoji, pa je pažnja Apelaiconog suda, u odnosu na ovog optuženog, bila usmjerena na ispitivanje prvostepene presude i postupka koji joj je prethodio u pogledu eventualne zahvaćenosti nekom od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 tačka 1 Zkp-u (Sl.list 57/09), pa je utvrdio da takve povrede nisu počinjene.

Nasuprot žalbenim navodima branioca, Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje kada je na osnovu provedenih dokaza, koji se odnose na ovog optuženog, cijeneći ih pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, te u vezu sa odbranom optuženog J.B., zaključio da je optuženi J.B. prihvatio i primio poklon u novcu u iznosu od 150,00 € koje mu je dao P.M., da u okviru svojih službenih ovlašćena, koje ima kao službenik Carinske ispostave Nikšić, izvrši radnju koju nije smio izvršiti, a to tako što je nepotpunu dokumentaciju za carenjenje vozila mercedes »Vito« koju mu je predao P.M., ovom priključio falsifikovanu službenu ispravu JCI koja je faktički predstavljala potvrdu da je ovo vozilo ušlo na granični prelaz Šćepan Polje i takvu dokumentaciju, znajući da sadrži neistinitu ispravu, zaveo u prijemni kontrolnik K2 i potom je predao na dalji postupak i carinjenje.

Naprijed navedene činjenice nesumnjivo su utvrđene na osnovu iskaza optuženog P. M. iz prethodnog postupka, koji je, kako je u prethodnom dijelu obrazloženja navedeno prihvatio da na zahtjev C.L. »napravi ulaz za vozilo mercedes »vito««, a potom ga ocarini u Nikšiću, što je potvrdio svjedok R.L. i u svjedočkom iskazu i prilikom datih obavještenja specijalnom tužiocu u prekrivičnom postupku, koji je potvrdio da vozilo mercedes »Vito«, nije imalo carinska dokumenta. Nije potrebno posebno komentarisati žalbene navode branioca koji insinuiraju da svjedok R.L. ne pravi razliku između zelenog kartona »osiguranja« koji je pominjao kao dokument koji je uz stranu dozvolu bio u vozilu mercedes »Vito« (kada je dovedeno na plac) i JCI obrasca, koji je po tvrdnji branioca zelene boje. Ova dva dokumeta se apsolutno ne mogu poistovjetiti jer zeleni karton osiguranja ima papir zelene boje sa crnim slovima i manjih je dimenzija nego što je isprava JCI na čijem obrascu su samo slova zelene boje, pa se takvom tvrdnjom i ne dovodi u pitanje iskaz svjedoka R.L. koji je potvrđen iskazom optuženog P.M. u prethodnom postupku. Dakle, iz iskaza svjedoka R.L. i optuženog P.M. nesumnjivo proizilazi da vozilo mercedes »Vito« nije imalo potpunu dokumentaciju za carenjenje, pa dovodeći u vezu činjenicu da je optuženi B.M., svojim potpisom i pečatom ovjerio JCI koje je sadržavalo podatke za mercedes »Vito« (br. šascije i dr.), a koji su bili neistiniti jer je ta isprava predstavljala dokaz da je vozilo ušlo u Crnu Goru, pa kada se uz to dovede u vezu kućno prijateljstvo optuženog B.M. i optuženog J.B., što je potvrdio i optuženi B.M., a nije osporio optuženi J.B. te dovede u vezu sa posebnim angažovanjem optuženog J.B. oko carinjenja

(dakle prati proceduru koja se odvija za ovo vozilo), te konačno lično angažovanje optuženog J.B. da iz službenih prostorija za stranku preuzima dokumentaciju o carenjenju, kako bi mu je predao u popodnevnim časovima, nesumnjivo ukazuje na onaj zaključak koji je izveo prvostepeni sud, da je optuženi P.M. govorio istinu da je optuženi J.B. primio novac koji mu je P.M. dao u iznosu do 150,00€, da u okviru svojih službenih ovlaštenja, službenika pri Carinskoj ispostavi u Nikšiću, koji radi na poslovima prijema i zavođenja dokumentacije u K2 - kontrolnik, primi i zavede dokumentaciju za vozilo mercedes »Vito«, iako je znao da ta dokumentacija sadrži neistinitu ispravu i da se s toga postupak carinjenja ne bi smio sprovesti.

Imajući prednje u vidu žalbeni navodi branioca optuženog J.B., po osnovu činjeničnog stanja se pokazuju neosnovanim. Nema uticaja na drugačiji zaključak suda to što i ovaj branilac kao i branilac optuženog B.M. potencira da je u K1 upisnik koji vodi carina upisano još 5 vozila osim vozila mercedes »Vito« koji nisu registoravani u policijskoj evidenciji čime je pokušava eliminisati dokaznu vrijednost policijske evidencije i iskaza policajaca koji su saslušani u svojstvu svjedoka, a iz kojih dokaza proizlazi da vozilo mercedes »Vito« nije ušlo na carinski prelaz Šćepan Polje 09.02.2007.g.. Branilac previđa da je optuženi P.M. priznao na prvom saslušanju da vozilo mercedes »Vito« nije imalo carinsku dokumentaciju potrebnu za carinjenje i da je njega u tu svrhu angažovao C.L., a on radi obezbjeđenja lažne dokumentacije i njenog zavođenja u ispostavu Nikšić, platio J.B. 150,00 €. Branilac takođe previđa da je kod J.B. u trenutku kada je izvršen pretres i oduzimanje od njega dokumentacije koja se odnosila na vozilo mercedes »Vito«, a koju je imao namjeru predati optuženom P.M., pronađena dokumentacija za još nekoliko vozila, što jasno govori kakvom delatnošću se bavio ovaj optuženi.

Drugostepeni sud je cijenio i ostale navode branioca optuženog J.B., pa smatra da su bez ikakvog uticaja na drugačiju odluku ovog suda.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primjenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog J.B., činjenično opisanu pod stavom I tačka 4 izreke prvostepene presude, pravno cijenio kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 1 Kz-a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu ovog optuženog o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti na osnovu čl. 398 st. 1 tačka 2 Zkp-u (Sl.list 57/09).

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni koja je izrečena optuženom J.B., Apelacioni sud utvrđuje da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi odluka u ovom dijelu i pravilno ih vrednovao kada je optuženog J.B. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, primjenjujući odredbe o ublažavanju po osnovu naročito olakšavajućih okolnosti, pa dodatnom ublažavanju kazne nema mjesta jer se blažom kaznom ne bi ostvarila svrha specijalne i generalne prevencije u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Žalba branioca optuženog M.M. nije osnovana. Ispitujući prvostepenu presudu u odnosu na ovog optuženog po osnovu bitne povrede odredaba krivično postupka iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u (Sl.list 71/03), osnovom koje branilac pobija prvostepenu presudu, Apelacioni sud utvrđuje da se žalbom ova povreda postupka ne konkretizuje osim što se navodi dio zakonske odredbe iz čl. 376 st. 1 tačka 11 Zkp-u, pa je Apelacioni sud prvostepenu presudu i postupak koji joj je prethodio u odnosu na optuženog M.M. ispitao po službenoj dužnosti u pogledu eventualne zahvaćenosti nekom od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 tačka 1 Zkp-u (Sl.list 57/09) i utvrdio da takve povrede nisu počinjene.

Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u odnosu na optuženog M.M., pa se žalba branioca po ovom osnovu pokazuje neosnovana.

Pravilno i potpuno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi M.M. kao pripadnik kriminalne grupe - organizacije, u okviru koje se bavio prevoženjem vozila radi njihovog prenošenja preko carinske linije izbjegavanjem mjera carinskog nadzora, dana 15/16.08.2006.g., prevozio vozilo marke »Porsche Cayene« italijanskih reg.oznaka, O/W RI preko Kuča - sela Korita do reona karavule »Mokra« koje je u blizini R. Albanije

kako bi ga ovaj dalje mimo graničnog prelaza i carinske linije, izbjegavajući mjere carinskog nadzora, prevezao u R. Albaniju. Takođe je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je L.D. sa ovim vozilom sletio sa makadamskog puta, gdje je vozilo pronađeno od strane čobanina ovdje svjedoka M.D.. Ovakvo činjenično stanje, a u vezi prevoženja vozila »Porsche Cayene« od strane optuženom M.M., prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio i iz iskaza svjedoka L.S. i P. D., te iskaza svjedoka L.D., kao i službenih zabilješki sačinjenih povodom pronalaska prevrnutog vozila, te fotoelaborata tim povodom sačinjenog. Prvostepeni sud je od 62. strane do 67. strane prvostepene presude, dajući pravilnu ocjenu dokaza i dovodeći ih u međusobnu vezu, logičnim, pravilnim i uvjerljivim povezivanjem, te o svemu dajući jasne i razumljive, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, koje u svemu prihvata ovaj sud i radi izbjegavanja ponavljanja, podnosica žalbe upućuje na razloge prvostepene presude od 62.do 67. strane.

Prvostepeni sud je pravilno primjenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog M.M., koje su se sastojale u prevoženju ukradenog vozila preko teritorije Kuča do albanske grupe, a radi daljeg prenošenja preko carinske linije izbjegavanjem mjera carinskog nadzora i to putničkog vozila marke »Porsche Cayene« italijanskih reg.oznaka, u kojoj djelatnosti je optuženi M.M. odrađivao dio svog posla u okviru kriminalne organizacije koji je bio njemu namjenjen, pravilno kvalifikovao kao krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, pa nije povrijeđen Krivični zakonik na njegovu štetu o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti. Takođe je pravilno prvostepeni sud utvrdio da je optuženi M.M. bio pripadnik kriminalne grupe koju je osnovao C.L., sa ciljem vršenja krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od 5 godina ili teža kazna, a u koje, prema mjeri propisane kazne spada i krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265 Kz-a, zbog kog je između ostalog i organizovana kriminalna grupa. Naime, činjenica da je optuženi M.M. odrađivao dio posla u okviru lanca prenošenja robe mimo graničnog prelaza i to iste vrste robe - luksuznih motornih vozila, što je bilo cilj kriminalne grupe koju je osnovao C.L., te činjenica da je optuženi M.M. vozilo »Porsche Cayene« predao istim pripadnicima zločinačke organizacije iz Albanije, koji su bili dio zločinačke grupe koju je osnovao C.L., te vozilo predao u istom reonu i istom licu - pripadniku zločinačke organizacije L.D., kome su trebala biti predata i tri džipa, u novembru 2006.g., a što je takođe odrađivano u okviru kriminalne grupe od strane njenih pripadnika, nesumnjivo upućuje na onaj zaključak koji je izveo prvostepeni sud, a naime da te činjenice povezuju okrivljenog M.M. sa pripadništvom kriminalnoj grupi i pravilno cijenio da je radnju prevoženja vozila 15/16 avgust 2006.g., preduzeo u okviru plana zločinačke grupe, kao dio posla koji je u okviru rasporeda poslova zločinačke grupe njemu pripadao, a naime da vozilo preveze preko Kuča i Korita, kuda je kao mještanin i policajac, a imajući i rođaka policajca (P. S.), to mogao uspješno provesti, a sve do blizu alabanske granice gdje ga je trebao predati i predao pripadniku kriminalne grupe iz Albanije, a u cilju njegovog daljeg prenošenja mimo carinskog nadzora u R Albaniju.

Dakle, pravilno je prvostepeni sud radnje optuženog M.M., pravno cijenio kao krivično djelo zločinačko udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 kz-a, i krijumčarenje iz čl. 265 st. 1 Kz-a, pa nije povrijeđen ni Krivični zakonik na štetu optuženog, o čemu drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 tačka 2 Zkp-u (Sl.list 57/09).

Neosnovano se žalbom branioca optuženog M.M. osporava da nije bilo uslova da se pripadniku kriminalne organizacije L.D. da svojstvo svjedoka saradnika, pri čemu branilac tvrdi da protiv ovog lica nije bila podnijeta krivična prijava. Uvidom u spise predmeta drugostepeni sud je utvrdio da je protiv L.D. od strane PJ Podgorica bila podnijeta krivična prijava, za krivično djelo iz čl. 401 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a i kriv.djelo iz čl. 265 Kz-a, te krivično djelo iz čl. 403 Kz-a, a sve u vezi čl. 507 Zkp-u (Sl.list 71/03), i to istovremeno kada je krivična prijava bila podnijeta protiv svih ovjude optuženih.

Neosnovano se žalbom branioca potencira da to što svjedok L.D. nije sa 100% sigurnosti prepoznao M.M., time oduzima mogućnost poklanjanja vjere ovom svjedoku. Branilac previda da je identitet optuženog M.M. nesumnjivo utvrđen na osnovu iskaza svjedoka L.S. i P.D. kojima je i optuženi M.M. P.D. rekao da se u vozilu marke

kapuljače koju je na glavi prilikom predaje vozila imao M.M., ovog nije prepoznao u policiji, upravo pokazuje pouzdanost iskaza L.D. i profesionalan odnos službenih lica koja očigledno na bilo koji način nisu uticali na njega prilikom provođenja radnje prepoznavanja u smislu sugestije, zbog čega to što nije prepoznao optuženog M.M. upravo govori da je ovaj svjedok govorio istinu u pogledu činjenica koje se odnose na dogovor i način preuzimanja vozila »Porsche Cayene« i učešće kako svoje tako i ostalih pripadnika kriminalne grupe u tom činu, ne tvrdeći ono u što nije siguran, pa time i ne prepoznajući sa 100% sigurnosti M.M.. Međutim, identitet M.M. i njegovo učešće u ovoj radnji je na nesumnjiv način utvrđeno kao je to prethodno navedeno na osnovu iskaza svjedoka L.S. i P.D., te na osnovu nalaza vještaka za telekomunikacije, osnovom kog se rekonstruiše kretanje M.M. kritičnog dana i potvrđuje zaključak suda da je on prevezio vozilo »Porsche Cayene«, kako je to pravilno utvrdio prvostepeni sud.

Drugostepeni sud je cijenio i ostale žalbene navode optuženog M.M., pa je našao da su bez uticaja na drugačije odlučivanje.

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni za optuženog M.M., Apelacioni sud je utvrdio da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti od kojih zavisi visina pojedinačnih kazni za svako krivično djelo i pravilno ih vrednovao, kada je utvrdio pojedinačne kazne zatvora i novčanu kaznu ovom optuženom, te pravilno primjenio čl. 48 Kz-a, kada je optuženog M.M. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora trajanju od 10 (deset) mjeseci i novčanu kaznu od 1.500,00 €, a kojom kaznom će se i po mišljenju drugostepenog suda ostvariti svrha generalne i specijalne prevencije.

Na osnovu izloženog a osnovom čl. 409 Zkp-u (Sl.list 57/09) odlučeno je kao u stavu I, a osnovom čl. 406 Zkp-u (Sl.list 57/09) kao u stavu II izreke ove presude, pri čemu je drugostepeni sud imao u vidu i ostale navode prodnijetih žalbi, pa je našao da su bez uticaja na drugačiju odluku suda.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 09.12.2010.godine

Zapisničar,
Lj. Košarac s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Milivoje Katnić s.r.